

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ
Βουλευτής Ν. Ηρακλείου - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ 1158
..... 30/7/15

Προς τους:

- 1) Πρωθυπουργό κ. Α. Τσίπρα
- 2) Υπουργό Επικρατείας για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς κ. Π. Νικολούδη
- 3) Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Ν. Παρασκευόπουλο
- 4) Υπουργό Οικονομικών κ. Ε. Τσακαλώτο

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 20-7-2015

Σας επισυνάπτω δημοσίευμα της εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της Κυριακής 19^{ης} Ιουλίου 2015, με τίτλο: «Ομολογία της μητέρας Βαλαβάνη ενώ η κόρη - Υπουργός θα πάγωνε τις θυρίδες - Εγώ σήκωσα τα 200.000€» και παρακαλώ για τις δικές σας ενέργειες.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Λευτέρης Κ. Αυγενάκης
Βουλευτής ΝΔ Ηρακλείου

ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ
ΝΑΝΤΙΑΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΒΑΛΑΒΑΝΗ ΕΝΩ Η ΚΟΡΗ-
«ΕΤΩ ΣΗΚΩΣΑ ΤΑ 200

«Είναι οικονομίες μιας ζωής... φοβήθηκα μην τα χάσω», παραδέχεται μιλώντας στο «ΘΕΜΑ» για την επι-

«Ενώ πήγα στην τράπεζα και ζήτησα να μου δώσουν τα λεφτά μου... Είναι οι οικονομίες μιας ζωής... φοβήθηκα και τα πήρα οπλί».

Με αυτή τη φράση η 85χρονη κυρία Αλίκη Βαλαβάνη, μητέρα της τέως υπουργού Οικονομικών Νάντιας Βαλαβάνη, ομολογεί στο «ΘΕΜΑ» ότι λίγο πριν από την εξαγγελία του δημοψηφίσματος πήγε συνοδευόμενη από τον λογιστή της στην Εθνική Τράπεζα στην οδό Καλοκαιρινού, στην πόλη του Ηρακλείου, και ζήτησε να κάνει ανάληψη

200.000 ευρώ (αν και σύμφωνα με άλλες πληροφορίες από τραπεζικές πηγές το ποσό ανέρχεται σε 165.000 ευρώ) τα οποία διέθετε σε προθεσμιακούς και καταθετικούς λογαριασμούς. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη διάσπαση της κυρίας Νάντιας Βαλαβάνη το βράδυ του δημοψηφίσματος ότι εκτός από τα capital controls σχεδιάζεται και μιλώκο στις τραπεζικές θυρίδες,

εγείρει τεράστιο πολιτικό και ηθικό ζήτημα, αφού πολλοί συνέδεσαν τα δύο γεγονότα, θεωρώντας ότι στα σχέδια της κυβέρνησης ήταν να βάλει χέρι εκτός από τις καταθέσεις και στις αποταμιεύσεις που διατηρούν οι Έλληνες

Ντόμινο εξέλεξαν με αποκαρυστική την παραιτηση της υπουργού μετά την καταγγελία Αγγελίας στη Βουλή

στις θυρίδες των τραπεζικών καταστημάτων. Σύμφωνα με μαρτυρίες των υπαλλήλων της τράπεζας, η μητέρα της υπουργού εξέφρασε τη δυσαρέσκεία

Με 885.000 ευρώ

σε 19 λογαριασμούς

The image is a dark, grainy, high-contrast scan, likely of a document page. It features a large, dark, irregular shape on the left side, which appears to be a shadow or a large, dark object. The right side is lighter and has a textured, grainy appearance, possibly representing a document surface or a background. There is no legible text or identifiable figures present.

Σε ποιά τραπεζιόγ, μετάφ των οηολωγ και η HSBC, «φωλοενοίνα» τους 19 λογαριασμούς της κυρίας Βαλαράνα

43

ημέρο θέμα
19.07.15

Υπό τις απειλές «θα το πω στην κόρη μου» και δύο ημέρες πριν από την επιβολή των capital controls οι υπάλληλοι της Εθνικής στο Ηράκλειο έστειλαν τα χρήματα στο σπίτι της μητέρας της Νάντιας Βαλαβάνη

ΠΟΥΡΤΟΣ ΘΑ ΠΑΤΩΜΕ ΤΙΣ ΘΥΡΙΑΔΕΣ 000 ΕΥΡΩ»

Παλι ανάληψη από την Εθνική στο Ηράκλειο δύο ημέρες πριν από την επιβολή των capital controls

της όταν την ενημέρωσαν ότι δεν είχαν τα χρήματα για να της τα δώσουν και της ζήτησαν χρονικό περιθώριο μιας-δύο ημερών μέχρι να τα προμηθευτούν.

Όπως μάλιστα λένε οι ίδιοι, η κυρία Αλίκη Βαλαβάνη διαμαρτυρήθηκε έντονα τονίζοντας ότι «*θα το πω στην κόρη μου...*». Οι υπάλληλοι του υποκαταστήματος τραπεζοκράτηθηκαν και δύο ημέρες πριν από την επιβολή των capital controls φρόντισαν να στείλουν τα χρήματα στο σπίτι της, γεγονός που μαρτυρά την ιδιαίτερη μεταχει-

ριση που επιφυλάχθηκε στη συγκεκριμένη κατάσταση, καθώς σε καμία άλλη περίπτωση δεν προβλέπεται από την τραπεζική πρακτική η διανομή αναλήψεων κατ'οίκον.

Το περιστατικό αυτό έγινε γνωστό όταν ο βουλευτής Ηρακλείου της Ν.Δ. Λευτέρης Αυγενάκης κατέθεσε ερώτηση στη Βουλή, ζητώντας από την κυβέρνηση να αποκαλύψει «*ποιος υπουργός έκανε την κρίση αυτή χρονική στιγμή ανάληψη 200.000 ευρώ*».

Όπως λέει στο «ΘΕΜΑ» η μητέρα της κυρίας Βαλαβάνη, πήρε τα χρήματα στο σπίτι της «*μέχρι να περάσει αυτή η δύσκολη κατάσταση*». Η ενέργειά της αυτή όμως συνδέθηκε με την παραίτηση της υπουργού από το αξίωμά της.

Ωστόσο η ίδια θέλησε να αποστασιοποιηθεί από την ιστορία της μητέρας της, αφήνοντας να υπονοηθεί ότι δεν έχει γνώση του περιστατικού λόγω παγμένων σχέσεων με την οικογένεια.

Από το ΕΑΤ-ΕΣΣΑ,
«αριστερή υπουργός»

με λίστα στην ΗΣΡΚ

Τον Δεκέμβριο του 2000 ο σημερινός υπουργός Εσωτερικών Νίκος Κοτζιάς, που δεν είχε ανακαλύψει ακόμη την «αποκία χρέους», συμμετείχε ως μέλος των ελληνικών διπλωματικών αντιπροσωπικών σε όλες τις διαπραγματεύσεις για τη διεύθυνση και την εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (όπως η Συνθήκη του Αμστερνταμ, η Agenda 2000, το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα), ενώ ο ίδιος έναν χρόνο νωρίτερα είχε πρωταγωνιστήσει στην ελληνοτουρκική προσέγγιση μέσω της «διπλωματίας των οσχημών».

του Κώστα Τσαούση
kostas.tsaousis@gmail.com

Εκείνη την εποχή, λοιπόν, ο κ. Κοτζιάς ήταν 50 χρόνων (50 και κάτι μέρες για την ακρίβεια) και θέλησε να οβησει τα κερδία που αναλογούσαν στην ηλικία του με μια πομπική ούλολη - σε μέγεθος τράκετας και σε 1.000 τεμάχια.

Στο πέντε της παρουσίας της πομπικής ούλολης «Μονοπάτια» συμμετείχε και η κυρία Νάντια Βαλαβάνη. Η τελευταία ήρθε στην Αθήνα από την Κόρινθο, όπου από το 1996 είχε τη θέση της διευθύντριας σε ένα ξενοδοχείο στην περιοχή της - ένα ξενοδοχείο στην περιοχή Στάλδα του Ηρακλείου. Η καιά 4 επί νεότερη του Νάντια βρέθηκε στο πέντε όχι μόνο λόγω των παλαιότερων συγγενικών σχέσεων με τον συγγενέα (υψηλόβαθμο στελέχη της ΚΝΕ και του ΚΚΕ στην περιοχή της Μεταπολίτευσης), αλλά και γιατί λίγο ως πολύ αυτή η κοινή πομπική τράκετα ενίοτε πώς αφορούσε και εκείνη με έναν πολύ προσεκτικό τρόπο.

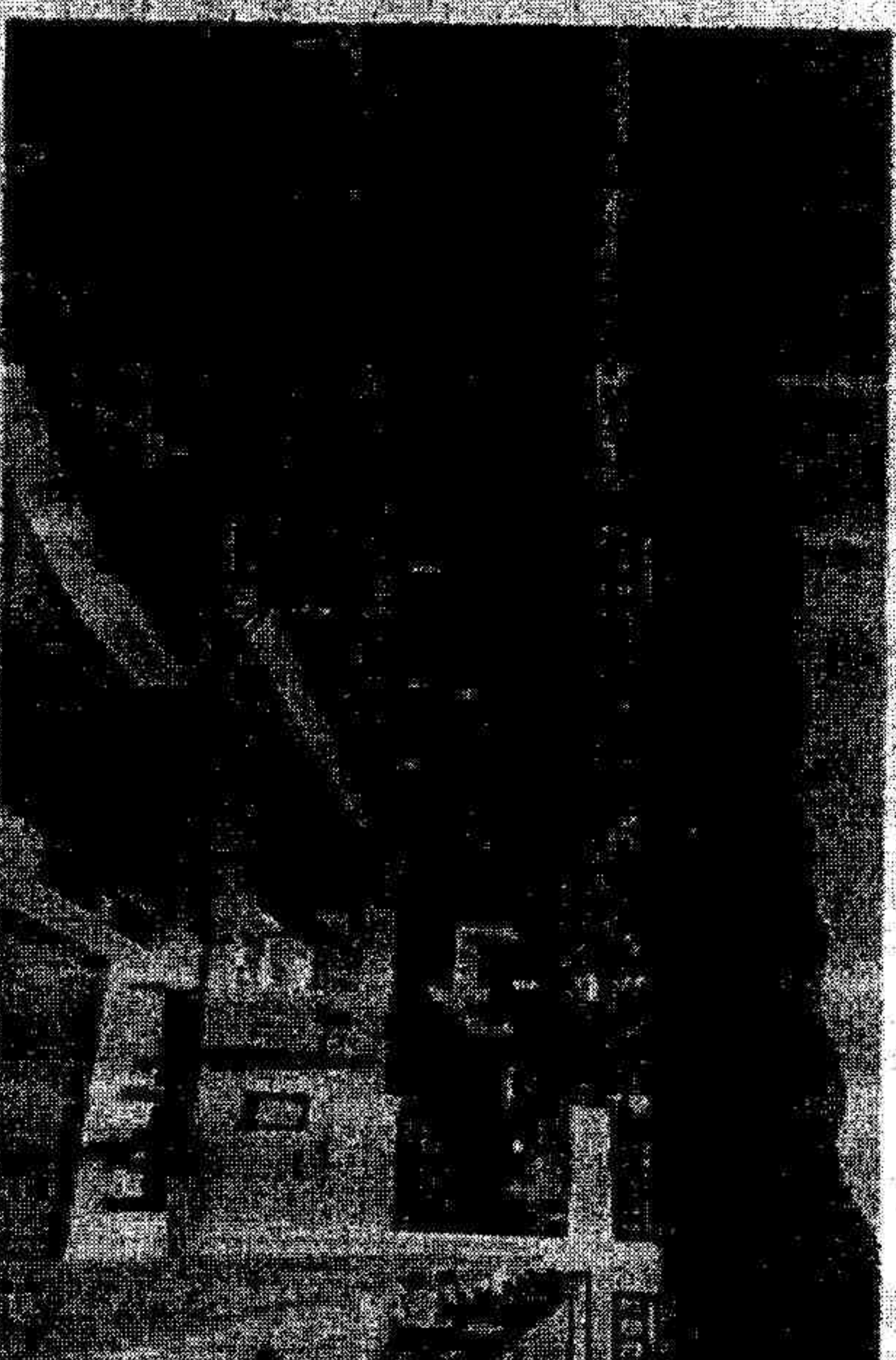
«Σας αγαπώ σαν φίλους / Αλλά ακόμα περισσότερο / Για τη σχέση σας με τις γυναίκες σας / Κοιτώντας τις / Είπαθα την

αλήθεια: / Δείξε μου πώς φέρεται ο άνδρας σε μια γυναίκα / Να σου πω τι Αριστερά έχουμε» - ένα απόσπασμα από το ποίημα με τίτλο «Σε δύο συντρόφισσες αδελφές», όπου δίκως άλλο η Νάντια - η γυναίκα του Δήμου - είναι μία από τις δύο συντρόφισσες αδελφές. Ο Δήμος - ο άνδρας της Νάντιας - δεν ζει πια, η Νάντια δεν οίκωσε το χέρι της και δεν ψιψίσε το νέο μνημόνιο και ο Κοτζιάς μάλλον θα χρειαστεί να (επαν)ορίσει το «τι Αριστερά έχουμε».

Ο Κοτζιάς με τη Βαλαβάνη ξαναβρέθηκαν κάτω από την ίδια πομπική στέγη στην κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα μετά τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές του περασμένου Ιανουαρίου. Οι δρόμοι τους χώρισαν το καλοκαίρι του 1989, όταν και οι δύο αποχώρησαν από το ΚΚΕ διαφωνώντας με τη συμμετοχή του κόμματος (μέσω του ενιαίου Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου) στη σημερινή κυβέρνηση Τζαννί Τζαννίτση.

Η Ν. Βαλαβάνη αναλαμβάνει ως αναπληρώτρια υπουργός Οικονομικών την ευθύνη για τα δημόσια έσοδα και το ΤΑΙΠΕΔ. Αυτό κρίσιμα κυβερνητικά θέματα, με τα οποία όμως δεν «βολεύεται» από την πρώτη κιόλας στιγμή και συνεχίζει παρά τις άνωθεν προειδοποιήσεις - να λειτουργεί ως βουλευτής της μεζονος αντιπολίτευσης.

Σε 19 γραμμικούς λογαριασμούς, συνολικού ύψους 885.000 ευρώ, βρίσκονται, σύμφωνα με την κυρία Νάντια Βαλαβάνη, τα χρήματα από την πώληση του οικογενειακού ξενοδοχείου «Ηοιζον» στη Στάλδα Ηρακλείου, στο οποίο κατείχε θέση διευθύντριας από το 1996

Αρα το βασικό εργαλείο της, το ΤΑΙΠΕΔ, δεν θα έχει πλέον λόγο ύπαρξης. Με αυτή την αντήληνη λειτουργεί και στο υπουργείο

Οικονομικών, ακόμη και αν κάποια στιγμή χρειάζεται να πάει στη

ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ
ΝΑΝΤΙΑ

Συνέντευξη από τη σελίδα 43

Βουλή και να υπερασπιστεί τη νέα ηγεσία του Ταμείου, επικεφαλής του οποίου είναι ένας σύντροφος της «άλλης πλεύρας», ένας φίλος «ανθεωρητής» όπως ο κ. Στέργιος Πισιολόγας. Η κυρία Βαλαβάνη έχει την άποψη για ένα νέο Ταμείο Δημοσίας Περιουσίας που θα έρθει να αντικαταστήσει το ΤΑΠΠΕΔ συγκεντρώνοντας το σύνολο των περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου και αυτή την άποψη υπερασπίζεται μέχρι τέλους. Η εξέλιξη είναι γνωστή. Η κυρία Βαλαβάνη εκτός κυβερνήσεων με δική της πρωτοβουλία και το ΤΑΠΠΕΔ στη θέση του, νομιμοποιημένο και ως προς το περιεχόμενο και ως προς τις κατευθύνσεις του.

Με τον ίδιο τρόπο χειρίστηκε και τη σχέση της με την αυτονομή Γενική Ιθαγένεια Δημοσίων Εσόδων. Το καθεστώς που έχει καθοριστεί από το 2013 στο πλαίσιο των μνημονίων για τον ρόλο και τη λειτουργία της ITΔΕ βρέθηκε στο στόχαστρο της πρώην αναπληρώτριας υπουργού Οικονομικών. Η ίδια δεν κατάφερε να ξεφύγει από μια διέθεση μόνιμης αμφισβήτησης αυτού του καθεστώτος και έτσι οι εξελίξεις και σε αυτόν τον τομέα δεν τη δικαιώσαν.

Παρά όλα αυτά, εκείνη θα μπορούσε να απαντήσει με τον δικό της τρόπο. Με ένα ποιημάτις: «Οι νικημένοι είναι νικητές / κι οι νικητές νικημένοι / σήμερα / Για αύριο κανείς δεν έχει ακόμη». Το ελάχιστο αυτό αποδοχή από το ποιημάτις «4ο Συνέδριο» - γραμμένο το 1988, πριν από τη ρήξη και την αποχώρησή της από το ΚΚΕ - έχει να κάνει με την προβληματική της στήριξης που είναι συνεχώς παρούσα στο έργο της κυρίας Βαλαβάνη. Άλλωστε, όπως θυμούνται παλιοί της σύντροφοι από τα χρόνια της Μεταπολίτευσης (τα παιδιά της ΚΝΕ στα οποία έχει αφιερώσει σχετικό ποιημάτι του ο κ. Κοτζιάς:

«Όμορφα περπατάμε / Μέσα στις ασκήσιμες τα πράγματα / Φυσικά και δεν υπακούσαμε / Τώρα έρχεται η εποχή μας»), η Ν. Βαλαβάνη «από τις καθοδηγήσεις τα πήγανε καλύτερα με τα πόδια».

φέρει η ίδια η Ν. Βαλαβάνη, ο πατέρας της που διέθετε «λογιστική βιβλιοθήκη» δεν ήταν «διανοούμενος αλλά έμπορος». Πιο άγότερα και αφού είχε αποχωρήσει από το ΚΚΕ ασχολήθηκε με το οικογενειακό ξενοδοχείο το οποίο πωλήθηκε και τα χρήματα διανεμήθηκαν ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας (συμπεριλαμβανομένης και της μητέρας της κυρίας Βαλαβάνη). Στο βιογραφικό της εμφανίζεται να ασχολείται με το οικογενειακό ξενοδοχείο τουλάχιστον μέχρι το 2005.

Από τον Αλαβάνο στον ΣΥΡΙΖΑ

Η Ν. Βαλαβάνη το 2007 προσχώρησε στον ΣΥΡΙΖΑ ως ανένταχτη. Τον Αύγουστο της ίδιας χρονιάς ανακηρύχθηκε στην προέλευση του κ. Ανέκου Αλαβάνου να συμβάλει στην εκλογή του τότε

που διαμορφώνεται σε σχήμα μετά τη σύγκρουση του τελευταίου με τον σημερινό πρωθυπουργό και την έξοδο του από την Κουμουνδούρου. Σε ένα παλαιότερο βιογραφικό της διαβάζουμε τα εξής: «Κατά τα τελευταία δύο χρόνια, μέσα από τις γραμμές του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜΑΑ, συμμετείχε ενεργά σε όλα τα γεγονότα του κινήματος αντίστασης (απεργίες, διαδηλώσεις, καλήντην της πάλαιας Συντάγματος κ.ά.). Ταυτόχρονα αγωνιζόταν για την εξασφάλιση της κοινής θέσεως και συμπαρατάξης κατά προτεραιότητα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αριστεράς στο πλαίσιο της ευρύτερης δυνατής μετωπικής πολιτικής συσπείρωσης με στόχο την ανατροπή της πολιτικής της Ε.Ε., της ΕΚΤ και του ΔΝΤ, που σε συνεργασία με τις ελληνικές κυβερνήσεις, τα κόμματα του (πρώην) δικομισμού κι έναν αστερισμό μικρότερων κομμάτων οδηγούν την εργάζομενη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας σε κοινωνικό ολοκαύτωμα και τη χώρα σε πλήρη υποτέλεια και ολοκληρωτική καταστροφή. Στο ίδιο πλαίσιο δραστηριοποιήθηκε και υπηρέξε ιδρυτικό μέλος ενοπλών κινήσεων, όπως του Βήματος για Διάλογο και Κοινή Δράση της Αριστεράς (Βόριο Βήμα), της Επιτροπής για το Λογιστικό Έλεγχο επί του Ελληνικού Δημοσίου Χρέους (ΕΛΕ) και των κινήσεων καλλιτεχνικών Μαστ ενάντια στη βαρβαρότητα και Καλύπτενες ενάντια στα Μνημόνια. Προσλήφθηκε ως "ελληνίδα δημοσιογράφος" από το κόμμα της γερμανικής Αριστεράς Die Linke και μίλησε στα γερμανικά για το τι συμβαίνει στην Ελλάδα και τη σχέση της Ε.Ε., της ΕΚΤ και της Γερμανίας με αυτό στις 18 Νοεμβρίου 2011, σε ανοικτή συγκέντρωση με θεματικό σύνθημα "Ενάντια στη δικτατορία των χρηματοπιστωτικών αγορών".».

Εμπνευσαν οι ακτιβιστές
κατά του χρέους
για τον υποτυπικό θάκο

ήταν και ο σύγχρονος του Νίκου Ζαχαριάδη και μητέρα ενός από τα παιδιά του, η Ρούλα Κουκούλου. Μάλιστα, όπως λένε οι ίδιοι, η ευθύνη της καθοδηγήτριας δημιουργούσε τεράστιο άγχος στη συντροφισσα Νάντια των 20 και κάτι Μαϊών-στα χρόνια της Μεταπολίτευσης-, ώστε ξεχωρίσει με ξεχωριστή άνεση και συστηματικό τρόπο τόνους, πορτοφάρια, σημειώσεις από συνεδριάσεις και, το κυριότερο, τα κλειδιά του σπιτιού της. Πάντα σύμφωνα με τους συνηθισμένους μύθους, «ο κλειδάρας της είχε κάνει ειδικό τημάριο με έκπτωση 50% για εκείνη λόγω της συχνότητας των επισκέψεών του».

Αντίσταση στα χρόνια της δικτατορίας

Η Νάντια Βαλαβάνη στη Μεταπολίτευση -τον Ιούλιο του 1974- δεν είχε καν προλάβει να κλείσει τα 20 της. Φοιτήτρια στην τότε ΑΣΟΕΕ, είχε γνωρίσει στο περσι της όλη τη βία της δικτατορίας και των οργάνων της - Ασφάλεια, Βασανιστήρια, Κορυσθαλάς. Το 2013 -ήδη βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ από το 2012 στη Β' Αθηνών- κλήθηκε από τον δημοσιογράφο Αλέητρο Τόκα (παλιός συντάκτης του «Ριζοσπάστη» με πολυετή θητεία στο οικονομικό ρεπορτάζ) να απαντήσει σε μια κλειστή λίστα 20 ερωτήσεων. Η ερώτηση υπ' αριθμόν 12 ήταν η εξής: «Πώς κρίνεις το σύνθημα που ακούγεται στις σημερινές διαδηλώσεις "Υψώνι - Παιδεία - Ελευθερία, η χούντα δεν τελείωσε το '73", που αποτελεί παράλλαξη του κεντρικού συνθήματος του Πλαντεχνείου». Η Ν. Βαλαβάνη στην απάντησή της δημοσιεύεται στο βιβλίο «Τα παιδιά του Φλεβάρη - Μαρτυρίες συνληθθέντων αγωνιστών 40 χρόνια μετά το χτύπημα στο κτήμα-τικό: «Η χούντα τελείωσε το '74».

Η μητέρα της Άλκη -της οποίας το όνομα συνδέθηκε με την υποθεση της ανδάνηψης 200.000 ευρώ από υποκατάστημα στον Νομό Ηρακλείου την προηγούμενη των capital controls στις τράπεζες- ήταν ΕΠΙΟΝτισσα, ο πατέρας της Μακρονομιστής με εκτελεσμένο έναν αδελφό του από τους Γερμανούς. Όπως ανα-

«Δείξε μου πώς φέρεται ο άνδρας σε μια γυναίκα / Να σου πω τι Αριστερά έχουμε», γράφει στο ποίημά του ο Νίκος Κοτζιάς, το οποίο αφιερώνει «σε δύο συντρόφισσες αδελφές», μία εκ των οποίων είναι η Νάντια Βαλαβάνη

προέδρου της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ και βοήθησε ως υποθήφια του ΣΥΡΙΖΑ στο Ηράκλειο στη σημαντική ενίσχυση του ψηφοδέλιού και στην εκλογή βουλευτή του κόμματος στον νομό. Η ίδια ήταν η πρώτη επιλοχούσα. Δύο χρόνια μετά, τον Οκτώβριο του 2009, μετακομίζει στην πολυκατοικία Β' Αθηνών. Σε εκείνες τις εκλογές αναδείχθηκε και πάλι πρώτη επιλοχούσα. Η πρώην υπουργός υποστηρίζει στο εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ μέσα και από πολυπολικές πρωτοβουλίες στα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 2000 (π.χ. Χώρος Διάλογου και Κοινής Δράσης της Αριστεράς), ενώ και μετά την έναρξη της στο κόμμα συμμετέχει και στην κίνηση του Αλέκου Αλαβάνου Μέγαλο Αλληλεγγύης και Ανταρσίας (ΜΑΑ),

Δημοσίευμα με την κατάθεση της φοιτήτριας τότε Νάντιας Βαλαβάνη (αριστερά) για τα βασανιστήρια την εποχή της χούντας

Με αυτές τις αποσκευές η Νάντια Βαλαβάνη οπλίζεται αναμνηστικά υπουργός Οικονομικών. Τιμωρεί. Η αντίσταση εθαιμιοφάνης. Αλλάστε ο Μιρεχτ αλλά και η συμμετοχή στις πολυπολικές επιτροπές «Ενάντια στο Χρέος» δεν αποτελούν κανένα ιστοριοποιοτικό επάγγελμα για να μαζευτούν έσοδα και να προσέλκυστούν επενδυτές και κεφάλαια από το εξωτερικό. Με λίγα λόγια, ο Μιρεχτ και η... πλάτεια είναι καλές ενασχολήσεις για ακριβιστές τύπου Ερρίκ Τουσέν, αλλά όχι για διαχειριστές κληρονομιάς κυβερνητικών χαρτοφυλακίων.

Το 1991, δύο χρόνια μετά την αποχώρησή της από το ΚΚΕ -μαζί με τον άνδρα της, δικηγόρο-εργατολόγο Δημό Τσακίνα, ο οποίος έφυγε από τη ζωή τον Νοέμβριο του 2014-, εμφανίζεται στην λογοτεχνική σκηνή της προετοιμασίας με μια ποιητική συλλογή «Έλεος Επικτός» ο τίτλος της. Από τα ποιήματα αυτής της περιόδου (Σεπτέμβριος 1989) μεταφέρουμε εδώ λίγους στίχους: «Δια να διακερυνθούμε τα καθυστερημένα μας πόδια / συνωστίζονται στις πόλεις / υπηρετούν και άλλων κοινωγελών οργανισμών / μαθητευόμενοι σκλάβοι μιας εξουσίας ξένης».

Συμπλήρωση τώρα / "Ύψους από δημόσιες αμαρτίες μαρτυρημένες" / σφυγούν με ψυχές μαρτυρημένες / από αμαρτίες μαρτυρημένες κομμένες». Οι στίχοι μπορεί να γράφτηκαν για τη συμμετοχή στην κυβέρνηση συνεργασίας Νέας Δημοκρατίας - Συνασπισμού, αλλά φαίνεται να αντέχουν και για τα σημερινά - όλα εκείνα που συμβαίνουν εντός και εκτός Κοινοβουλίου, όλα εκείνα στα οποία με τον ένα ή τον άλλο τρόπο συμμετέχει η κυρία Βαλαβάνη.

Πέραν του πεδίου των κυβερνητικών ευθύνων, η κυρία Βαλαβάνη έχει την πίστη συνδυασμένη με την αθεοπάτη της νεαρής φοιτήτριας της ΑΣΟΕΕ που τα βάζει με τη χούντα. Είναι πρότερο-στελέχη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ και μετά από 5μηνη παραμονή υπό ανακρίση σε συνθήκες απομόνωσης στα κρατητήρια της Γενικής Ασφάλειας Αθηνών παρατηρείται σε δική στο Εγκριτικό Στρατοδικείο Αθηνών. Αφείθηκε ελευθερία από τις φυλάκες Κορυδαλλού μετά την κατάργηση της δικτατορίας τον Ιούλιο του 1974. Μετά, όλα είναι γνωστά.

46

ημερολόγιο
19.07.15

ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ ΜΑΝΤΙΑ

ΒΑΛΛΑΒΑΜΗΔΕΣ: ΑΓΓ' ΤΗΝ ΑΝ

Η ιστορία της οικογένειας από τις εκτελέσεις των Γερμανών, την εξορία στη Μακρόνησο και τη

Τον θείο της τον σκότωσαν οι Γερμανοί, ο πατέρας της πολέμησε στην Αντίσταση και εξορίστηκε στη Μακρόνησο. Μετά τον πόλεμο μια γερμανική αντιπροσωπεία, ένα ξένο δόκαιο βραβευμένο από Γερμανούς και μερικές εκατοντάδες χιλιάδικα άλλαξαν τις οικονομικές δυνατότητες της οικογένειας Βαλαβάνη στο Ηράκλειο.

τών Φρίξου Αρακοντιδίου,
Μανώλη Γαλάνη
fdrakontidhs@yahoo.gr,
manolisgalanis@protothema.net,

Η ιστορία αυτή γίνεται επίκαιρη μετά και τον σόλο που δημοσιεύθηκε από την αποκάλυψη ότι η μητέρα της πρώην αναπληρώτριας υπουργού Οικονομικών, Νάντιας Βαλαβάνη, σήκωσε 200.000 ευρώ, 48 ώρες πριν από την επιβολή ελέγχου κεφαλαίων και το κλείσιμο των τραπεζών. Την ανάληψη αυτή επιβεβαιώνει μιλώντας στο «ΘΕΜΑ» η ίδια η κυρία Αλίκη Βαλαβάνη, λέγοντας: «Πήγα τα χρήματα κάπου που νόθευε μια αγορά. Δεν είναι λεφτά που είναι κλεμμένα, είναι λεφτά κόπιας και χρόνων. Και θέλαμε και να σώσουμε στο τέλος».

Η κυρία Νάντια Βαλαβάνη, η οποία πριν από λίγες ημέρες περιπατήθηκε από τα υπουργικά της καθήκοντα ανακρινόμενος

Ο Νίκος Βαλαβάνης με τη σύζυγό του Ολγα, από την Ερυθρά της Μικράς Ασίας, μαζί με τα 4 παιδιά τους, Πέτρο, Δημήτρη, Κώστα και τον μικρότερο Γιώργο, πατέρα της τέως υπουργού

Το τελευταίο σημείωμα του Δημήτρη Βαλαβάνη

αφαινόμενη συμφωνία με τους υαλειότες, ζει ένα ιστορικό παράδοξο. Η οικογενειακή της περιουσία, για την οποία γίνεται λόγος, δημιουργήθηκε χάρη στην επιχειρηματική συνεργασία των Γερμανών, τους οποίους κατηγορεί σήμερα για τη σκληρή και αδιάλλακτη σίση τους ανέσαν στο ζήτημα του ελάντικου χρέους. Τους Γερμανούς που εκτέλεσαν τον θείο της και ο αριστερός πατέρας της, Γιώργος Βαλαβάνης, πρωταγωνίστησε στον αγώνα αντίστασης εναντίον τους.

Επιτρέφοντας από τις φυλακές Μακρονήσου στο Ηράκλειο ο πατέρας της κυρίας Νάντιας Βαλαβάνη, ένας ιδιαίτερα ανήσυχος και δραστήριος άνθρωπος, αναζητά το επόμενο βήμα του. Η επιμονή και η θέλησή του να επιβιώσει δημιουργώντας ένα ασφαλές περιβάλλον για τη σύζυγό του Άλκη και τις δύο κόρες, Νάντια και Τερέζα, τον αναγκάζουν να βάλει σε δεύτερη μοίρα τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε, εξέπλυν των άθλων συνθηκών διαβίωσης στην εξορία. «*Έγινε με μια αφοσίωση στον πνεύμονα*», λένε παλιοί Ηρακλείοτες που γνώριζαν τον Γιώργο Βαλαβάνη. «*Παρά όλα αυτά δεν το έβαλε κάτω*», προσθέτουν.

Έφερε τις ασπρόμαυρες τلهοράσεις στην Κρήτη

Εξανά κυριολεκτικά από το μηδέν ανοίγοντας με τις λήγες οικονομίες που είχε στην άκρη ένα κατάστημα ηλεκτρικών ειδών - από τα πρώτα της πόλης. Οι δουλειές πάνε καλά και θα πάνε ακόμα καλύτερα όταν ο γερμανικός κολοσσός Grundig τον χρίζει αντισπρώπο του στο νησί. Τις πρώτες ασπρόμαυρες τηλεοράσεις στην Κρήτη τις φέρνει ο Γιώργος Βαλαβάνης. Η φήμη του εκτοξεύεται και η πελατεία του πολλαπλασιάζεται. Εκείνη την εποχή στο Ηράκλειο δύο ήταν οι μεγάλοι ανταγωνιστές που μοιράζονταν την ήττα της αγοράς σε ό,τι έχει να κάνει με τα ηλεκτρικά είδη: η «*Ιζόλτα Κασομάλης*» και η «*Grundig Βαλαβάνης*».

Ο Γιώργος Βαλαβάνης δεν αναγνωρίζεται από την τοπική κοινωνία μόνο ως αυτοδημιούργητος και επιτυχημένος επιχειρηματίας, αλλά και ως φιλάνθρωπος, που βοηθούσε όπου υπήρχε ανάγκη - γεγονός που το αναγνωρίζαν ακόμα και οι οφειλτές του. Λέγεται μάλιστα ότι όσοι είχαν οικονομικές διαφορές μαζί του, που συνήθως προέκυπταν από την αδυναμία τους να πληρώσουν τις δόσεις για την αγορά προϊόντων από το κατάστημά του, με αποτέλεσμα οι υποθέσεις τους να καταλήγουν στις δικαστικές αίθουσες, οι ίδιοι συνέχισαν να είναι πελάτες του!

«*Πάντα προσπαθούσε να βοηθήσει έστω κι αν πολλές φορές ήταν εις βάρος του, και αυτό ο κόσμος του το αναγνώριζε*», λέει στο «*ΕΜΜΑ*» ένας ιδιοκτήτης καταστήματος επί της οδού Τραπεζοφάντου Τζουλάκη, εκεί όπου διατηρούσε το μαγαζί του και

προς την οικογένειά του στο οποίο τους αναγγέλλει ότι καταδικάστηκε σε θάνατο από το γερμανικό στρατοδικείο

Ο πατέρας της Νάντιας Βαλαβάνη, Γιώργος, σε φωτογραφία μετά την Κατοχή. Δεξιά ο θείος της, Δημήτρης, έφεδρος ανθυπολοχαγός στο αλβανικό μέτωπο, που εκτελέστηκε από τους Γερμανούς τον Φεβρουάριο του 1944 για την αντιστασιακή δράση του

ο Γιώργος Βαλαβάνης. Μαζί του δούλεψε και η σύζυγός του Άλκη - «*από το πρωί έως το βράδυ*», θυμούνται οι παλιότεροι. Άλλοι πάλι λένε για τον ίδιο ότι βοηθούσε οικονομικά και όσους αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα υγείας ή όσους έπρεπε να υποβληθούν σε σοβαρές και δαπανηρές χειρουργικές επεμβάσεις και δεν είχαν τα χρήματα για να τις καλύψουν. Χάρη στην οικονομική του επιφάνεια ο Γιώργος Βαλαβάνης αγοράζει μια τετραώροφη πολυκατοικία επί της οδού Λουκάς Μίποφφρ, μισαν ανάσα από το παλιό λιμάνι. Είναι η επιβράβευση των κόπων του, αλλά και η εξασφάλιση για το μέλλον των παιδιών του. Ηθελε οι κόρες του να σπουδάσουν και να τους παρέχει όλα τα απαραίτητα εφόδια για να το επιτύχουν.

Το 1987 αποφασίζει να εγκαταλείψει την αγορά των ηλεκτρικών ειδών. Σκεφτόταν καιρό μάλιστα να ασχοληθεί σοβαρά με τον τουρισμό. Το ανήσυχο επιχειρηματικό του μυαλό τον οδηγεί στην αγορά ενός παραθαλάσσιου οικοπέδου στη Σιάλδα, πε-

ρίπου 30 χλμ. μακριά από το Ηράκλειο. Εκεί θα χτίσει ένα ξενοδοχείο το οποίο θα φιλοξενεί επί το πλείστον Γερμανούς τουρίστες. Για να τα καταφέρει θα πουλήσει όλα τα διαμερίσματα της πολυκατοικίας επί της Λουκάς Μίποφφρ κρατώντας για τον ίδιο και την οικογένειά του τον 4ο όροφο. Τα χρήματα που θα εισπράξει θα τα ρίξει όλα στην ανέγερση της ξενοδοχειακής μονάδας με την επωνυμία «*Ηοιζον*». Στο ξενοδοχείο θα δουλεύουν και οι δύο κόρες. Μάλιστα κάποια στιγμή το «*Ηοιζον*» θα βρεθεί στο Μόναχο από τον γερμανικό οργανισμό τουρισμού με το χροσό βρεβείο για β' κατηγορίας ξενοδοχεία. Ο Γιώργος Βαλαβάνης έφυγε από τη ζωή πριν από αρκετά χρόνια ταλαιπωρούμενος από τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε στον πνεύμονα. Στην καρδιά του στον Άγιο Γέρο παρέβησαν λήγαι φθαι και συγγενείς. Το 2005 η οικογένειά του θα πουλήσει αντί 800.000 ευρώ το ξενοδοχείο, το οποίο, σύμφωνα με πληροφορίες, θα περάσει σε ιδιοκτησία εταιρείας γερμανικών συμφερόντων.

«Οι Βαλαβάνηδες ήτανε όλοι τους πατριώτες»

«*Οι Βαλαβάνηδες ήτανε όλοι τους πατριώτες*», ιστορικά καταγεγραμμένα λόγια Κρητών ανταρτοκρατών για ένα από τα οόγια της μαρτυρικής Μεγάλην ήσου, που ανατράφηκαν ούσωμα στον Γερμανό κατακτητή προσφέροντας ακόμα και

47

πρωτο θέμα
19.07.15

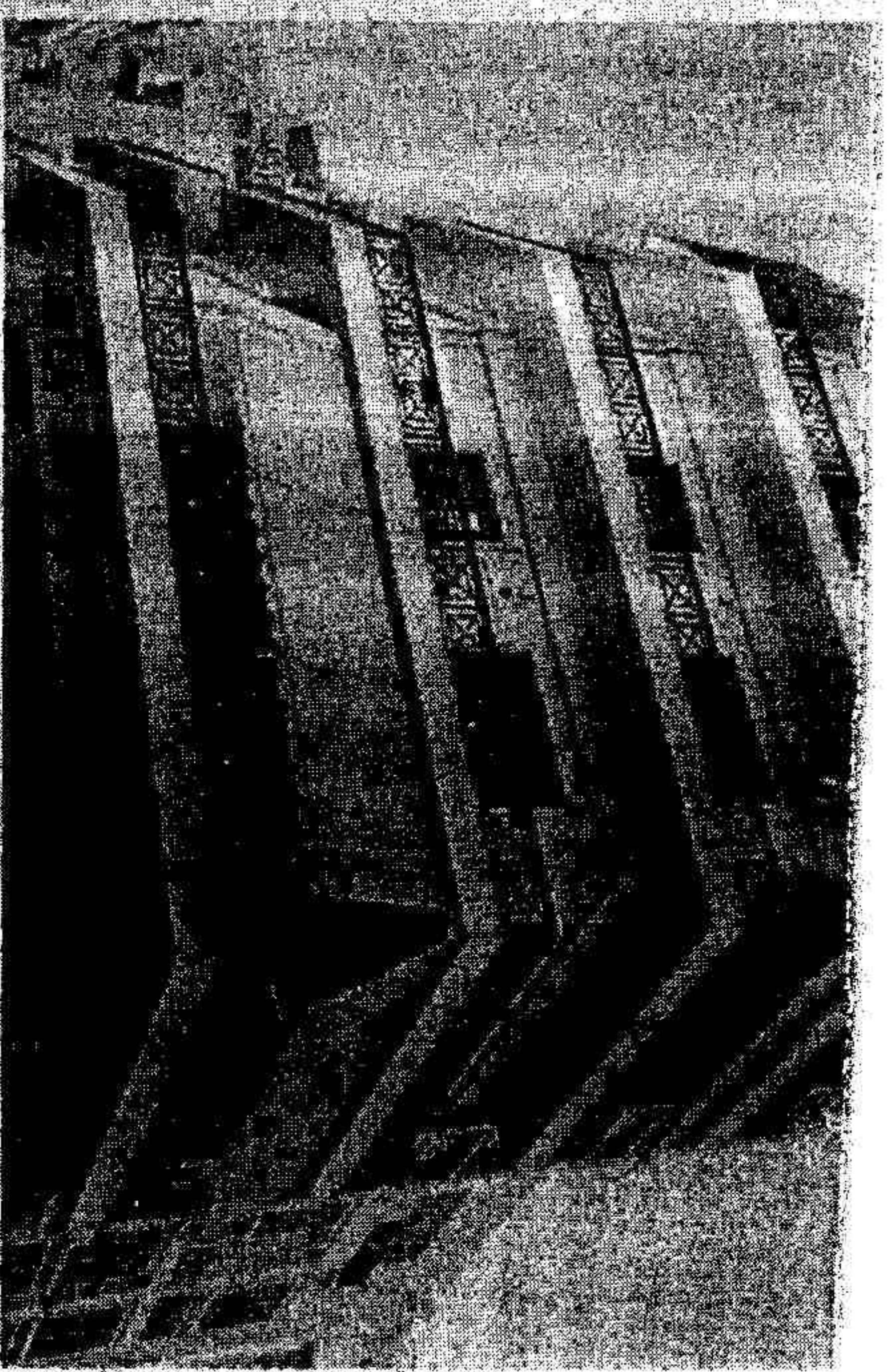
Η οικογενειακή της περιουσία δημιουργήθηκε χάρη στην επιχειρηματική συνεργασία με τους Γερμανούς και στη συνέχεια λόγω της ενασχόλησής με τον τουρισμό στην Κρήτη

ΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ GRUNDIG

συνεργασία του πατέρα της Γιώργου με τον γερμανικό κολοσσό

«Να με λένε Νάντια», είχε πει στις καθαρίστριες την πρώτη μέρα που πήγε στο υπουργείο Βέβαια άλλο προνόμιο να έχεις κατέβεις εκατοντάδες χιλιάδες και άλλο να μην έχεις ούτε ευρώ

Στο συγκεκριμένο σημείο επί της οδού Ταγματάρχου Τζουλάκη λειτουργούσε μέχρι το 1987 το κατάστημα «Grundig Βαλαβάνης»

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΓΟΥΛΙΑΜ ΦΕΙΘΦΟΥΛ

Ο Γιώργος Βαλαβάνης μπόρεσε να αγοράσει πολυκατοικία, τρεις ορόφους της οποίας πούλησε για να χτίσει το ξενοδοχείο «Ηλίζιον». Πλέον η οικογένεια διατηρεί διαμέρισμα στον 4ο όροφο, στο οποίο διαμένει η Αλίκη Βαλαβάνη

το αίμα τους για τούτο τον τόπο. Μια βαριά οικογενειακή κληρονομιά που ακολουθεί την κυρία Νάντια Βαλαβάνη, ανιψιά του ανθυπολοχαγού Δημήτρη Βαλαβάνη, ο οποίος κοίταξε καίματα με κρητική λεβεντιά το εκτελεστικό απόσπασμα, και κόρη του Γιώργου Βαλαβάνη, αντιστασιακού που μετά τα σαμποτάζ κατέφυγε στη Μέση Ανατολή. Μια ιστορία που έχει τις ρίζες της στη χερσόνησο της Ερυθραίας της Μικράς Ασίας στα τέλη του 19ου αιώνα έως όπου ο ξεριζωμός του '22 οδήγησε την οικογένεια των Βαλαβάνηδων να βρει καταφύγιο στην Κρήτη, όπου και εγκαταστάθηκε στον οικισμό Βελούδι, στην περιοχή Μεσσήνη.

Ο Νίκος και η Ολγα Βαλαβάνη, που είχε τελειώσει το σχολαρχείο εκείνης της εποχής, χτίζουν το σπιτικό τους και αποκτούν τέσσερα αγόρια (Πέτρος, Δημήτρης, Κώστας, Γιώργος). Ένα σπιτικό που διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στα χρόνια της Κατοχής, αφού εκεί φιλοξενούνται αγωνιστές και αγγέλοι σαμποτέρ.

Ανήμερό τους και αυτοί που πραγματοποιήσαν το πρώτο σαμποτάζ του αεροδρομίου Καστελλίου τον Ιούνιο του 1942 και τη δεύτερη επιχείρηση έναν χρόνο αργότερα, στα οποία η οικογένεια είχε πρωταγωνιστικό ρόλο. Σε δήλωση του το 2003 ο Κώστας Βαλαβάνης θυμάται: «Οι σαμποτέρ ήταν, αν θυμάμαι καλά, δέκα αγγέλοι αλλά και δυο-τρεις δικοί μας... Τους πήγαμε και τους πήγαμε έξω από το χωριό σε μια τοποθεσία που λέγεται Βακίστες. Υπάρχει μια μικρή σπηλιά και

δίπλα ένα αμπέλι δικό μας. Εκεί στη σπηλιά και στο αμπέλι μείνανε... Θυμάμαι ότι είχε φέρει ο αδερφός μου ο Δημήτρης ένα σπιτομολύβιό και το είχαν στήσει στο αμπέλι, έτοιμο για κάθε ενδεχόμενο... Σε δυο-τρεις μέρες μετά το σαμποτάζ ο αδερφός μου ο Γιώργος έφερε δυο αγγέλους σαμποτέρ που είχαν χαθεί μετά το σαμποτάζ του Καστελλίου (ο.α.: απόσπασμα από το βιβλίο του κ. Γιώργου Κολογεράκη «Επιχείρηση ΑΛΜΠΟΥΜΕΝ - Β' σαμποτάζ αεροδρομίου Καστελλίου 4-5 Ιουλίου 1943»).

Μετά τις επιχειρήσεις αυτές ο πατέρας της κυρίας Βαλαβάνη με τα δυο του αδέρφια φεύγει για το Κάιρο. Εκεί εκπαίδευονται ως κομάντος.

Στο πατρικό θα μείνει ο Δημήτρης, έφεδρος ανθυπολοχαγός Μηχανικού στην Αλβανία, που έχει διαταχθεί από τους Γερμανούς να ηγηθεί μία φορά την εβδομάδα και να δίνει το «παρόν» στο φρουραρχείο της Κομαντατούρ, επειδή ήταν αδιώματός του Ελληνικού Στρατού. Το διάστημα εκείνο υποχρεώνεται σε καταναγκαστική εργασία από τους Γερμανούς για την κατασκευή του δρόμου από το Δοίρη για το Ηράκλειο. Κρύβει τα όπλα της αντιστάσης στη «σπηλιά του Βαλαβάνη», αλλά και τον εαυτό του όταν θα πάρει να εμφάνιζεται ενόπιον των κατακτητών.

Ένα προπαιό οι Γερμανοικυκλώνουν τα στήθους. «Τελευταία, παιδί μου», φωνάζει η γιαγιά της κυρίας Βαλαβάνη κλεινοντας την πόρτα. Ο γιος της προδίδεται να ρίξει στη φωτιά

κάποια από τα σημειώματα που έγραφε, τα υπόλοιπα τα βάζει στο στομάχι του επιχειρώντας να τα καταπιεί. «Εγώ, μωρέ, θα πεθάνω ήρωας, εσύ; Προδότη!» λέει στον Έλληνα συνεργάτη και διεγμένα των Γερμανών, φτύνοντάς τον κατάμουτρα. Η δράση του ως υπεύθυνου της οργάνωσης του αντιστασιακού αγώνα στην ευρύτερη περιοχή μπαίνει στο στόχαστρο των ανακρίτων του, βασανίζοντάς τον φρικτά. Το υράκιμα του από τις φυλακές της Αγίας Χανίων φτάνει στα χέρια των δικών του: «Μητέρα, πατέρα, Μαρία, Κατεδικοθήνη εις θάνατον σήμερον Δευτέρα 21-2-44. Περιμένα χάριν. Ο Θεός βοηθός. Συγχάρηστε με και ο Θεός να σας συγχάρησιν. Έχετε υγεία για πάντα. Ο υιός και σύζυγός σας Δ. Βαλαβάνης». Εκτελέστηκε το απόγευμα της ίδιας ημέρας στα 30 χρόνια του με την κατηγορία ότι έδινε πληροφορίες σχετικά με τις τοποθεσίες των πυροβολείων και άλλων θέσεων αντιεποπορικών στους Συμμάχους.

Ο πόνος της μητέρας για τον χαμό του γιου της περιγράφεται στην τελευταία στροφή του ποιήματος «Στον Αδελή τρεις και κάθονται», του Κληρίου ποιητή Κυριακού Χαράλαμиду: «Και συ των Βαλαβάνηδων η ζυμαμένη λύτες, εδώ τελειώνουν τα βουνά - σε βροντά και με βροντες. Στον Αδελή μέσα κοιτούν τα βάσανα του κόσμου· πήρε από μέσα τη χαρά και συ τη λύπη δός μου». Μετά το τέλος του πολέμου, ο βρετανικός στρατός αναγνωρίζοντας την προσφορά του πατέρα της κυρίας Βαλαβάνη του ανένευσε τιμητικά τον βαθμό του λοχία.